

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Tyliński (spr.)

SSO Marek Tauer
SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2012 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania : I/ALDESA NOWA ENERGIA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością m. Krakowie, 2/ ALDESA ENERGIAS RENOVABLES S.L.U. »t* Madrycie, II izspan i a

przy udziale zamawiającego: Krzemień i Wspólnicy Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Inowrocławiu

z udziałem: /ULSTZIL Grupy Budowlanej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w Inowrocławiu

o zamówienie publiczne

na skutek skargi wniesionej przez I/ALDESA NOWA ENERGIA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie, 2/ ALDESA ENERGIAS RENOVABLES S.L.U. w> Madrycie, Hiszpania

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 13 września 2011 r., sygn. akt KIO 1866/11

postanawia:

odrzuć skargę.

na oryginalne właściwe podpisy

Sygn. akt VIII Ga 178/11

Uzasadnienie

Skarżący - ALDESA NOWA ENERGIA Spółka z o.o. w Krakowie i ALDESA ENERGIAS RENOVABLES S.L.U. w Madrycie, Hiszpania - wnieśli skargę od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 września 2011 r. wydanego w sprawie o sygn. akt KIO 1866/11. Od przedmiotowej skargi nie uiszczono opłaty sądowej.

W tym stanie rzeczy, zarządzeniem z dnia 6 lutego 2012 r. pełnomocnik skarżących został wezwany do określenia wartości przedmiotu zamówienia w postępowaniu, którego skarga dotyczy i uiszczenia należnej opłaty od skargi w wysokości 5 % wskazanej wartości przedmiotu zamówienia, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi.

Skarżący nie uiszcili należnej w sprawie opłaty sądowej od skargi. W odpowiedzi na wezwanie, w piśmie z dnia 17 lutego 2012 r. podtrzymali stanowisko zawarte w skardze, podnosząc, iż ustawodawca za górną granicę „dostępności do sądu” (najwyższą opłatę sądową) uznał kwotę 100.000 zł. Skarżący domagali się wystąpienia przez Sąd Okręgowy do Sądu Najwyższego z pytaniem prawnym, „Czy sformułowanie „wartość przedmiotu zamówienia”, użyte w art. 34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz ustawy

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest tożsame ze sformułowaniem „wartość zamówienia” w rozumieniu art. 32 ustawy Prawo zamówień publicznych, czy też należy je utożsamiać z ceną oferty skarżącego albo ceną oferty uznanej za najkorzystniejszą”, a ponadto do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym: „Czy przepis art. 34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przewidujący opłatę sądową od skargi na orzeczenie KIO w wysokości 5% wartości przedmiotu zamówienia, nie więcej niż 5.000.000 zł, jeżeli skarga ta dotyczy czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego podjętych po otwarciu ofert, jest zgodny z art. 45 ust.1, 78 i 176 ust. 1 Konstytucji”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotowa skarga nie została opłacona i z tego względu podlega odrzuceniu.

Skarga na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej podlega opłacie w wysokości określonej w art. 34 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.).

Wysokość opłat od skargi została podwyższona na podstawie noweli z dnia 5 listopada 2009 r. Po jej uchwaleniu, na podstawie art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy o kosztach sądowych, od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej pobiera się opłatę stałą w wysokości pięciokrotności wpisu wniesionego od odwołania w sprawie, której dotyczy skarga, z zastrzeżeniem postanowień art. 34 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych.

Jeżeli skarga dotyczy czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego podjętych po otwarciu ofert, pobiera się opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości przedmiotu zamówienia w postępowaniu, którego skarga dotyczy, jednak nie więcej niż 5.000.000 złotych (art. 34 ust. 2).

W niniejszej sprawie skarga dotyczy czynności podjętych po otwarciu ofert (otwarcie ofert nastąpiło w dniu 25 lipca 2011 r., a czynności, których dotyczy odwołanie i skarga były wynikiem oceny tych ofert). Skarga podlega zatem opłacie stosunkowej w wysokości 5 % wartości przedmiotu zamówienia zgodnie z uregulowaniem art. 34 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W świetle art. 390 § 1 kpc, jeżeli przy rozpoznawaniu apelacji powstanie zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, sąd może przedstawić to zagadnienie do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu, odraczając rozpoznanie sprawy' (...). Na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy nie powziął wątpliwości (a tym bardziej poważnych) w związku z regulacją art. 34 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zdaniem Sądu Okręgowego, pojęcie „wartości przedmiotu zamówienia, którego skarga dotyczy” użyte w tym przepisie należy utożsamiać z pojęciem wartości zamówienia, o którym mowa w art. 32 ustawy Prawo zamówień publicznych. W szczególności zaś brak, w ocenie Sądu Okręgowego, podstaw do utożsamiania pojęcia „wartości przedmiotu zamówienia” z „ceną” czy „kwotą jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia”, jak chcieliby tego skarżący.

Przed wszystkim zaś skarżący nie wykonali zarządzenia z dnia 6 lutego 2012 r., którym zobowiązani zostali do określenia „wartości przedmiotu zamówienia” w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Tym samym braki przedmiotowej skargi nie zostały uzupełnione w wyznaczonym przez sąd terminie.

Ponadto wskazać należy, iż do Trybunału Konstytucyjnego skierowane zostały już dwie skargi o zbadanie zgodności przepisu art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z art. 2, 32 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3, 45 ust. 1, 77 ust. 2, 78 i 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (sygn. akt SK 25/11 - sprawa

połączona z SK 26/11 i P 47/11). Skierowanie zatem kolejnej skargi do Trybunału w tym samym przedmiocie uznać należy za niecelowe.

Stosownie do treści art. 198 e ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, Sąd na posiedzeniu niejawnym odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu lub niedopuszczalną z innych przyczyn, jak również skargę, której braków strona nie uzupełniła w terminie.

Mając powyższe uwagi na względzie, stwierdzić należało, iż przedmiotowa skarga, jako nieopłacona, podlegała odrzuceniu na podstawie powołanego wyżej przepisu.

Na oryginale właściwe podpisy

Marzena Karpińska